

Jede keňu Svratkou

Ivan Mládek

Jede keňu Svratkou,
na ní vandrák s bradkou,
v hospodě se nalíznul
na mělčině uvíznul.
Tak to musíš holoubku
zase zpátky na hloubku,
boty si zout,
kánojí hnout.

Unavenej vandrák s bradkou,
potácí se mělkou Svratkou,
pokud v řece ještě stačí,
někam kde je hloubka keňu tlačí.
Do keňi pak zase hačne,
svoje banjo trápit začne,
na buben mu kape z mokrý bradky
voda ze Svratky.

Jede keňu Svratkou,
na ní vandrák s bradkou,
v hospodě se nalíznul
na mělčině uvíznul.
Už je zase na hloubce,
míří ke svý chaloupce,
milá čeká,
touhou heká.

Unavenej vandrák s bradkou,
objímá se se svou Radkou,
chvěje se, když na ní sáhne,
nevadí jí, že z něj hrozně táhne.
On je za to k ní moc něžný
a to u něj není běžný.
Na děvče mu kape z mokrý bradky
voda ze Svratky.

Unavenej vandrák s bradkou,
objímá se se svou Radkou,
chvěje se, když na ní sáhne,
nevadí jí, že z něj hrozně táhne.
On je za to k ní moc něžný
a to u něj není běžný.
Na děvče mu kape z mokrý bradky
voda ze Svratky.